

**Prezidents
Dīters F. Uhtdorfs**

Otrais padomnieks
Augstākajā prezidijā

Labākais laiks, lai iestādītu koku

Senajā Romā Januss bija sākumu dievs. Bieži viņš tika attēlots ar divām sejām — viena raudzījās atpakaļ — pagātnē, bet otra lūkojās uz priekšu — nākotnē. Dažas valodās janvāra mēnesis tiek saukts viņa vārdā, jo gada sākums bija gan pārdomu laiks, gan plānošanas laiks.

Tūkstošiem gadu vēlāk daudzas kultūras visā pasaulē turpināja tradīciju — apņemties kaut ko izdarīt jaunajā gadā. Protams, kaut ko apņemties ir viegli, — īstenot apņemšanos ir pavisam kas cits.

Kāds vīrs, kurš bija izveidojis garu Jaungada apņemšanās sarakstu, jutās samērā labi attiecībā uz savu progresu. Viņš pie sevis domāja: „Līdz šim es esmu veiksmīgi ieturējis diētu, neesmu zaudējis savaldīšanos, neesmu pārtērējis savu budžetu un ne reizi neesmu žēlojies par kaimiņa suni. Bet šodien ir 2. janvāris, modinātājs tik tikko ir nozvanījis un ir laiks celties. Būs nepieciešams brīnums, lai es tikpat veiksmīgi turpinātu turēties pie saviem mērķiem.”

Sākt no sākuma

Jaunā sākumā ir kaut kas neticami daudzsološs. Es pieņemu, ka vienu vai otru reizi mēs visi esam vēlējušies sākt no sākuma — kā no baltas lapas.

Man patīk saņemt jaunu datoru ar tīru cieto disku. Kādu laiku tas darbojas nevainojami. Bet, paejot dienām un nedēļām un uzstādot vairāk un vairāk programmu

(dažas — apzināti, dažas — ne tik ļoti), dators beigu beigās kļūst lēnāks, un tas, ko reiz varēja paveikt ātri un efektīvi, aizņem arvien vairāk laika. Dažreiz dators pārstāj darboties vispār. Pat darba uzsākšana var kļūt apgrūtinoša, cietajam diskam kļūstot noslogotam ar dažādiem datiem un nevajadzīgām funkcijām. Ir brīži, kad vienīgā izeja ir cietā diska pārformatēšana un darba sākšana no jauna.

Cilvēciskās būtnes līdzīgā veidā kļūst bailu, šaubu un smagas vainas apziņas „noslogotas”. Kļūdas, kuras mēs pieļāvām (gan apzinātas, gan neapzinātas) var gulties uz mums kā smaga nasta, līdz brīdim, kad mums kļūst grūti izdarīt to, ko mēs zinām, ka vajadzētu darīt.

Grēka gadījumā pastāv brīnišķīgs „pārformatēšanas process”, ko sauc par grēku nožēlošanu, kas ļauj mums „attīrīt savus iekšējos cietos diskus” no visa liekā, kas nomāc mūsu sirdi. Evaņģēlijs, caur brīnumaino un žēlsirdīgo Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu, parāda mums veidu, kā attīrīt mūsu dvēseli no grēka traipa un atkal kļūt par jaunu, tīru un nevainīgu — kā bērnu.

Tāču dažreiz kaut kas cits mūs kavē un attur, raisot neauglīgas domas un darbus, un rada mums grūtības uzsākt rīkoties.

Sasniegt savu potenciālu

Mērķu uzstādīšana ir pūļu vērtā. Mēs zinām, ka mūsu Debesu Tēvam ir mērķi, jo Viņš mums to ir pateicis,

ka Viņa darbs un slava ir „īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus 1:39).

Mūsu personīgie mērķi var palīdzēt mums sasniegt mūsu potenciālu. Tomēr ir viena lieta, kas grauj mūsu centienus apņemties un īstenot apņemšanos, un tā ir vilcināšanās. Dažreiz mēs atliekam sākumu, gaidot piemērotu brīdi, lai sāktu — jaunā gada pirmo dienu, vasaras sākumu, kad mēs tiksim aicināti par bīskapu vai Palīdzības biedrības prezidentu, pēc tam, kad bērni aizies uz skolu, pēc tam, kad mēs aiziesim pensijā.

Jums nav nepieciešams uzaicinājums, pirms jūs sākat virzīties jūsu taisnīgo mērķu virzienā. Jums nav jāgaida atļauja kļūt par personu, par kādu jums ir lemts kļūt. Jums nav jāgaida, lai tiktu uzaicināti kalpot baznīcā.

Dažreiz mēs varam izniekot vairākus savas dzīves gadus, gaidot, kamēr mēs tiksim izredzēti (M&D 121:34–36). Taču tas ir maldīgs pieņēmums. Jūs jau esat izredzēti!

Manā dzīvē ir bijušas negulētas naktis, kad es centos tikt galā ar problēmām, raizēm vai personīgām bēdām. Lai arī cik tumša bija nakts, mani vienmēr iedrošināja šī doma: „No rīta uzlēks saule.”

Ar katru jaunu dienu saule uzaust no jauna — ne tikai virs zemes, bet arī mums. Un ar jaunu dienu nāk jauns sākums — iespēja sākt atkal.

Bet ja nu mums neizdodas?

Dažreiz tas, kas mūs attur, ir bailes. Mums varētu būt bail, ka negūsim panākumus vai ka mēs gūsim panākumus, ka mēs varētu nonākt neveiklā situācijā, ka panākumi varētu mūs mainīt vai ka tas varētu mainīt cilvēkus, kurus mēs mīlam.

Un tā mēs gaidām. Vai atmetam ar roku.

Vēl viena lieta, kas mums ir jāatceras, kad lieta nonāk līdz mērķu izvirzīšanai, ir šī: mēs gandrīz noteikti ciešim neveiksmi — vismaz runājot par tuvāko nākotni. Bet tā vietā, lai zaudētu drosmi, mēs varam saņemt spēku, jo šī sapratne atbrīvo mūs no spiediena būt pilnīgiem jau tagad. Šī sapratne pieļauj jau no paša sākuma, ka vienu vai otru reizi mēs nerasnīsim mērķi. Zinot to iepriekš, tas nesagādās mums pārsteigumus un vilšanos par neveiksmi.

Ja mēs pieiesim saviem mērķiem šādā viedā,

neveiksmēm nevajadzētu mūs ierobežot. Atcerieties — pat ja mēs nerasnīsim savu augstāko vēlamo galamērķi uzreiz, ceļā uz šo mērķi mēs būsim pilnveidojušies.

Un tas ir svarīgi — tas nozīmē daudz.

Pat ja mēs nerasnīsim mūsu finiša līniju, tikai tas, ka mēs turpinām ceļu, padarīs mūs dižākus, nekā mēs bijām pirms tam.

Labākais laiks, lai sāktu, ir tagad

Kāda sena paruna saka: „Labākais laiks, lai iestādītu koku, bija pirms 20 gadiem. Otrs labākais laiks ir tagad.”

Vārdā *tagad* slēpjas kaut kas brīnišķīgs un daudzsoļošs. Tajā, ka mēs izlemjam tagad, ir kaut kas spēcinošs, mēs varam virzīties uz priekšu šajā pašā brīdī.

Šis brīdis ir labākais laiks, lai sāktu kļūt par personu, par kādu mēs galu galā vēlamies būt, — ne tikai pēc 20 gadiem, bet uz visu mūžību.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Prezidents Uhtdorfs paskaidroja, ka tad, kad mums neizdodas sasniegt savus mērķus, „mēs varam saņemt spēku. . . . Pat ja mēs nerasnīsim mūsu finiša līniju, tikai tas, ka mēs turpinām ceļu, padarīs mūs dižākus, nekā mēs bijām pirms tam.” Palūdziet ģimenes locekļiem dalīties ar pieredzi, kuras iegūšanas laikā viņi iemācījās vairāk nekā no pašas pieredzes rezultāta, piemēram, skolas beigšanas vai balvas saņemšanas.

JAUNIEŠI

Kļūstiet labāks — sākot ar šodien

Prezidents Uhtdorfs māca, ka „personīgie mērķi var palīdzēt mums sasniegt mūsu potenciālu”. Apsveriet iespēju uzstādīt mērķus divās vai trīs jūsu dzīves jomās, piemēram, tādās kā fiziskā veselība, garīgā veselība un draudzība. Kādus panākumus jūs vēlaties sasniegt šajās jomās šogad? Kad jūs, lūgšanu pilni, domāsi par dažiem no šiem mērķiem, pārliecinieties, ka šie mērķi ir sasniedzami, bet tajā pat laikā prasīs no jums izaugsmi. Savā dienasgrāmatā detalizēti aprakstiet savus mērķus, lai pēc gada jūs varētu redzēt savu progresu.

Jēzus Kristus dievišķā misija: paraugs

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un tiecieties uzzināt, ar kurām vēstījuma daļām dalīties. Kā izpratne par Glābēja misiju un dzīvi vairo jūsu ticību Viņam un svētī tās māsas, par kurām jūs rūpējaties, kad kalpojat viņām, pildot apmeklējuma mācības uzdevumu? Vairāk informācijas skatiet: reliefsociety.lds.org.

Ticība, ģimene, palīdzība

Šis vēstījums ir daļa no Apmeklējuma mācības vēstījumu sērijas, kas aplūko Glābēja misijas aspektus.

Saprotot, ka Jēzus Kristus ir mūsu piemērs visās lietās, mēs varam vairot savu vēlēšanos Viņam sekot. Svētie Raksti ir pilni ar pamudinājumiem, kas doti mums, lai sekotu Kristus pēdās. Nefījiešiem Kristus teica: „Jo tos darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt” (3. Nefija 27:21). Tomam Jēzus teica: „Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani” (Jāņa 14:6).

Šodien mūsu vadītāji mums atgādina sekot Glābējam kā paraugam. Linda Bērtone, Palīdzības biedrības vispārējā prezidente, teica: „Kad katram no mums Izpirkšanas mācība tiks dziļi ierakstīta sirdī, tad mēs sāksim kļūt par tādiem cilvēkiem, par kādiem Tas Kungs vēlas, lai mēs kļūstam.”¹

Prezidents Tomass Monsons teica: „Mūsu Kungs un Glābējs,

Jēzus Kristus, ir mūsu paraugs un mūsu spēks.”²

Aņņemsimies tuvoties Jēzum Kristum, ievērot Viņa baušļus un censties atgriezties pie mūsu Debesu Tēva.

No Svētajiem Rakstiem

2. Nefija 31:16; Almas 17:11;

3. Nefija 27:27; Moronija 7:48

No mūsu vēstures

„Viņš rādīja ceļu un vadīja mūs,” tā par Jēzus Kristus mirstīgo kalpošanu rakstīja Eliza Snova, otrā Palīdzības biedrības vispārējā prezidente.³ Viņš kalpoja cilvēkiem — katram atsevišķi. Viņš mācīja, ka mums vajadzētu pamest deviņdesmit deviņas avis, lai izglābtu vienu pazudušo (skat. Lūkas 15:3–7). Viņš dziedināja un mācīja cilvēkus, veltot laiku katram cilvēkam 2500 cilvēku lielā pulkā (skat. 3. Nefija 11:13–15; 17:25).

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs,

Augstākā prezidija otrais padomnieks, par pēdējo dienu svētajām sievietēm teica tā: „Jūs, brīnišķīgās māsas, līdzjūtīgi kalpojat citiem, un iemesli, kas jūs vada, ir augstāki par vēlmi gūt personīgo labumu.” Šādā veidā jūs sekojat Glābējam. . . . Viņa domas vienmēr tika pievērstas tam, lai palīdzētu citiem.”⁴

ATSAUCES

1. Linda K. Bērtone „Is Faith in the Atonement of Jesus Christ Written in Our Hearts?” *Ensign* vai *Liahona*, 2012. g. nov., 114. lpp.
2. Tomass S. Monsons „Meeting Life’s Challenges”, *Ensign*, 1993. g. nov. 71. lpp.
3. „Ak, kāda mīlestība, prāts,” *Baznīcas dziesmu grāmata*, 19. lpp.
4. Dīters F. Uhtdorfs „Happiness, Your Heritage”, *Ensign* vai *Liahona* 2008. g. nov. 120. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Kāpēc un kā Jēzus Kristus ir mans paraugs?
2. Kā kalpošana māsām, kuras es apmeklēju, var man palīdzēt sekot Glābējam?